

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ivo Pospíšila a soudkyň Lenky Kaniové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **Ing. L. P., Ph.D.**, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 727/27, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřízení stížnosti žalobce ze dne 15. 12. 2023, ve znění jejího doplnění ze dne 1. 3. 2024, vedené pod č. j. UOOU-05029/23, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2025, č. j. 18 A 69/2024-50,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u žalovaného dne 15. 12. 2023 stížnost ve smyslu čl. 77 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), kterou se domáhal prověření postupu Digitální informační agentury a jejího používání služby reCAPTCHA na stránkách <https://www.czechpoint.cz/> při vyzvedávání dokumentu z úschovny Czech POINT.

[2] Jelikož o stížnosti žalovaný nerozhodl, domáhal se žalobce u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ochrany před nečinností. Jeho žalobě městský soud mimo jiné i odkazem na rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2024, č. j. 1 As 71/2024 - 53, vyhověl a nyní napadeným rozsudkem žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí o stížnosti do 30 dnů od právní moci rozsudku.

[3] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost, se kterou spojil návrh na přiznání odkladného účinku. V něm poukázal na zcela zásadní dopad výkladu městského soudu na postup stěžovatele při řešení stížnosti žalobce. Ve lhůtě stanovené soudem je schopen rozhodnout pouze předběžně, protože konečné posouzení

důvodnosti stížnosti je závislé na souběžném řízení u irského dozorového úřadu týkajícího se služby reCAPTCHA. Tento úřad má v dané věci výlučnou působnost.

[4] Dále stěžovatel uvedl, že právní předpisy neobsahují nezbytnou hmotněprávní úpravu pro rozhodnutí o stížnosti žalobce. Rozhodnutí požadované městským soudem by bylo potenciálně nezákonné, a to v návaznosti na budoucí závěry irského úřadu. Stěžovatel se proto domnívá, že je ve veřejném zájmu, zejména zájmu na zákonnosti rozhodování a na právní jistotě, aby kasační soud nejdříve vyjasnil, jaké rozhodnutí může či má žalovaný vydat. Pokud by soud odkladný účinek nepřiznal, může být vydané rozhodnutí žalovaného potenciálně nezákonné a jako takové by bylo nutné jej stejně následně zrušit. Oproti tomu okamžité nevydání rozhodnutí nezpůsobí žalobci újmu, jelikož je stejně nutné vyčkat definitivních závěrů irského úřadu.

[5] Žalobce se k návrhu na odkladný účinek nevyjádřil.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovaného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Návrh **není důvodný**.

[7] Odkladný účinek je zpravidla přiznáván na návrh osoby, která se domáhá ochrany svých veřejných subjektivních práv v postavení žalobce proti správnímu orgánu v postavení žalovaného. Žalovaný žádá subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost svého postupu. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného tak představuje výjimečný postup, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského (městského) soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Žalovaný musí stejně jako žalobce újmu tvrdit a osvědčit, tj. vysvětlit, v čem tato újma a její intenzita spočívá (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS, body 20 až 36).

[8] Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného v případě různých nezvratných stavů – např. nařízení výmazu identifikačních údajů žalobce (usnesení NSS ze dne 29. 6. 2022, č. j. 5 As 163/2022 - 44, body 12 až 14), uložení povinnosti poskytnout informace (usnesení NSS ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022 - 23, bod 6) – či v daňových věcech ve spojení s insolventami (usnesení NSS ze dne 21. 12. 2023, č. j. 2 Afs 328/2023 - 26, bod 7; či ze dne 19. 6. 2023, č. j. 2 Afs 256/2022 - 39, bod 16).

[9] Na druhou stranu kasační soud dovodil, že „*ohrožení procesně hladkého průběhu řízení neznamená nepoměrně větší újmu, neboť obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu*“ (usnesení NSS ze dne 7. 5. 2021, č. j. 2 Afs 76/2021 - 45, bod 11). Stejně tak soud již například uzavřel, že „*pouhá hrozba*

pokračování

vydání nicotného rozhodnutí v důsledku respektování závazného právního názoru vysloveného městským soudem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele nepostačuje“ (usnesení NSS ze dne 10. 4. 2019, č. j. 8 Afs 91/2019 - 29, bod 7).

[10] Lze tak uzavřít, že stěžovatelem poukazovaná hrozba v podobě vydání potenciálně nezákonného rozhodnutí a složité procesní situace nenaplňuje podmínku ochrany důležitého veřejného zájmu. V důsledku vydání rozhodnutí v souladu s napadeným rozsudkem není nastolen nezvratný stav – jak ostatně sám stěžovatel připustil, takové rozhodnutí je následně možné zrušit, pokud by bylo nezákonné. Taková situace však nepředstavuje újmu, pro kterou by bylo nezbytné přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[11] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.), čímž však nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. března 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu